

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, temető-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetési pénz-, hirdetésny-nyiltér-és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy negykasábos peit sor térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Gömörmege rendkívüli közgyűlése.

Gömörmege közigazgatási törvényhatósága február 18-án rendkívüli ülést tartott, melynek ezuttal egyetlen egy tárgya volt csak: király ő Felségének az őt és a magyar nemzetet ért súlyos veszteség alkalmából szerkesztendő részvét-felirat elhatározása. A bizottsági tagok d. e. 10 órakor a megyeház gyűléstermében összegyülekezvén, a szomorú alkalomból fekete díszmagyarba öltözött főispán beszédét állva hallgatták meg, mely méltó színekkel rajzolta a veszteség nagyságát, a királyával együtt érző nemzet bánatát s végül indítványozta, hogy a megye közgyűlése a néhai trónörökös emlékét jegyzőkönyvében örökítse meg s a bányászati felsőszülőkhez, valamint az özvegyen maradt trónörökösnéhez a megye közönsége nevében részvét felirat intéztesse. A főispáni indítvány egyhangú helyesléssel fogadtatván a részvét feliratok megszerkesztésével Ujházy Lajos főjegyző bizatott meg. Az alig fél-óraig tartó közgyűlés a jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kijelölése után a király éltetésével véget ért.

Gömör-Kishontvármegye részvétfelirata:

A királyhoz:

Császári és Apostoli királyi Felség!
Legkegyelmesebb Urunk!

A váratlan rejtélyes esemény hatása alatt, mely Rudolf trónörökös főherceg Ur ő Felségét szakította le áldozatul az élet fájáról, megdöbbenve, fájdalomtól lesújtva járulunk Felséged legmagasabb színe elé, törhetlen hűségünk aláztatos hódolatával kifejezést adni, igaz, mély részvétünknek a gyászban, legbensőbbben érzett ohajtásunknak: Vajha az isteni gondviselés a lesújtó veszteség elviselésére erőt, a fájdalom enyhítésére vigaszt rendelne Felséged számára, hű népeinek szeretete és ragaszkodásában; és atyai

szívének kifogyhatatlan kegyelméből népei javát, boldogságát célzó szándékainak jó sikerében!

Sokat, nagyon sokat veszítettünk!
Megrendül keblünkben a hit a szebb jövő iránt, melyért reménykedünk!

Csak bizalmunk nem rendült meg abban, hogy Felséged legmagasabb kegyelme, jó indulata nem fog tőlünk elfordulni.

Kik legalázatosabb hódolattal elhalunk.

Kelt a Rimaszombatban 1889. évi február hó 18-án tartatott rendkívüli megyebizottsági közgyűlésünkben.

Gömör-Kishont t. e. vármegye közönsége nevében:

Bornemisza László, alispán.

A királynéhoz:

Cs. és kir. Felség! Legkegyelmesebb Asszonyunk!

Nehezünkre esik érinteni a sebet, melyet a kéréllhetetlen sors az anyai szíven ütött, mert éreztük égető fájdalmát saját sebünknek, szükségét érezzük még is, hogy Felséged legmagasabb színe előtt aláztatos hódolattal kifejezést adjunk mély gyászunknak; elmoudjuk, hogy az anya büszkesége, a nemzetnek a nemzettel nekünk, keeségtető reménye volt.

Eme veszteség felett hű minden vigasz.

Ezt a fájdalmat az idő is csak enyhítheti — az élet meg nem szünteti.

Kérni fogjuk a népek és fejedelmek örökké való Atyját, — engedje Felségednek, a hű nő szeretetében feltalálni azt a boldogító érzelmeket melynek forrása az anyai szíven megrekedt; hogy ő Felsége a király — és hű népei örangyala gyanánt, saját szívének melegével élessze a szívek összehangzó lüktetését.

Kik egyébként legalázatosabb hódolattal elhalunk.

Kelt a Rimaszombatban 1889. évi február hó 18-án tartatott rendkívüli megyebizottsági közgyűlésünkben.

Gömör-Kishont t. e. vármegye közönsége nevében:

Bornemisza László, alispán.

A trónörökös özvegyéhez:

Cs. és kir. Fenség! Kegyelmes Asszonyunk!

Szépeket álmodánk. Történetünk évszázados lapjait forgatva egy néven akadt meg szemünk, mely szép Magyarország egéről fényes sugárral világított tova Európába.

Álom volt; melynek még reménynyé fejlődnie sem volt szabad.

Rudolf trónörökös meghalt!

Fenség! a magyar nemzet vesztesége oly súlyos, oly leverő, melynél súlyosabb, melynél leverőbb csak egy lehet — az özvegyé.

Vigasztalanul állunk, és nincsen szavunk a vigasztalásra; gyászolunk, — osztjuk a gyászt; fájdalmat éreztünk, részt veszünk a fájdalomban.

Azzal a szeretettel, azzal a ragaszkodással, melylyel a megboldogult trónörökös ő Fensége iránt viselteténk, fordulunk Felségedhez, főgedja kegyesen való és hű érzelmeink kifejezését, melylyel kegyelmébe ajánlottak maradtunk.

Kelt a Rimaszombatban 1889. évi február hó 18-án tartatott rendkívüli megyebizottsági közgyűlésünkben.

Gömör-Kishont t. e. vármegye közönsége nevében:

Bornemisza László, alispán.

A főgymnasium részvétfelirata.

A helybeli egyesült protestaus főgymnasium igazgató-választmányja folyó hó 16-án tartott ülésén ő felsegéhez részvétfelirat küldését határozta el, melynek szövege a következő:

Császári és Apostoli Királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Azon pótolhatatlan veszteség, mely Császári és Apostoli Királyi Felségedet és fenségének családját néhai Rezső trónörökös ő fenségének véletlen és korai elhunytával érte, mely megdöbbenést és általános részvétet keltett e hon minden igaz

T Á R C Z A.

Modern szerelem.

I.

Udvarolt Vas Marezi
Keselyü Esztinek,
S gondolta, hogy szívét
Könnyebben veszi meg,

Hogy ha prezentelget
Egyet-másat neki,
S lassankint az Esztit
Lekenyezregeti.

Mi legyen a prezent?
Fejét soká' törte,
Végre is eszébe
Jutott a jó körte.

Szedett egy ingujjal
S elvitte a helyre,
Hol lakott szívének
Választott szerelme.

Beszélt az ablakon:
„Észti! körtét hoztam!”
De az lett a válasz:
„Nincsen itthon mostan!”

Elbusította ez
Marezikat felette,
S mit tett a körtével?
Leült és . . . meg — ette.

II.

Pejkó Pali s Bodor Boris
Szeretgettek egymást nagyba.
Sirt a Boris, midőn Pejkó
A faluját odahagyta.

Becszálták szegény Palit
Három évre katonának.
Isten látja a lelkét, — de
Boris addig csak nem várhat.

Férjhez is ment Zöld Estókhöz,
Elféledé Pejkó Palit.

Hűtlensége miatt bizony,
Még szívebe sem nyílallik.

Egyszer aztán Pejkó Pali
Falujába hazakerül
S megszűrik a rossz hirt neki
Jó baráti guba megül.

Pejkó areza úgy elsárgult,
Mint búzávaléró körte.
S mit tehetett haragjában? . . .
A pipáját összetörte!

Szini Péter.

Az őrnagné.

— Németből: E. J. —

— Honám! szegény Honám! — kiáltott, s gyöngéd szeretettel karolta át a zokogó leányt, a ki kitörő örömmel borult keblére, hevesen susogva: Oh kedvesem! csakhogy itt vagy, most már minden jóra fog fordulni.

— Édes kis galambom! — cizirógatá Emmi az erősen keblére simuló Honát. — ki hitte volna, hogy a kedélyesnek ígérkező kirándulás ilyen borzasztó véget érjen? Én a szerencsétlenséget nagybátyámtól, a rendőrfőnökiől hallottam meg, kinek az esetet táviratilag jelentették. Nagybátyám tudta, hogy te a vonaton vagy, rögtön hozzánk küldte a táviratot és én a legközelebbi vonattal siettem hozzád. Az állomáson hallottam, hogy nem vagy veszélyben, sőt a legjobb ápoló kezek között, dr. Belden ur házában. Nagyon meglepő tehát rám nézve, hogy még is ily felindult állapotban találalak. Az Istenért mi törtéhetett veled? Megsérültél s nagy fájdalom van? — És felnézett az orvosra, mondván: én Váren Emmi vagyok, Ilona legjobb barátinője. szóljon édes doktor ur, mondjon el nekem nyíltan mindent, mi történt!

— Az egész igen egyszerű, kisasszony! — válaszolt Belden. — O nagysága izgatottsága előttem is talány, mert egészségi állapota teljesen jó, löként most már, midőn a kedves barátinő is megérkezett. Reményilem, hogy az őrnagné asszony most már nyugodtabban fogja férjét fogadni, mint megérkeztek. kinek rögtön táviratoztunk, jelentvén neki neje kellemetlen helyzetét, mire ő azonnal ide sietett.

Most Emmire került a sor, hogy megijedjen. Először azt gondolta, hogy nem jól hallott és hirtelen a legnagyobb izgatottsággal kérdé:

— Mit mondott ön? Őrnagné? Ilona férje itt van?

— Persze hogy azt mondtam, hogy férje, Sniczel őrnagy itt van, — de ez már mégis furcsa! — kiáltott fel az orvos, kinek türelme fogyóni kezdett. — Mi van abban különös, ha egy asszony férjének ilyen esetben táviratoznak és a férj nejehez siet. Rodiez tanár ur magára vállalta ezt és ő küldé el a táviratot, ezért nincs oka önnek úgy megijedni.

Emmi a nélkül, hogy az orvos szavait figyelembe venné, feszülten kérdé: Honnan tudják önök e nevet? Ilona maga mondá meg a címet?

— Természetesen, uti társa Rodiez tanár urnak! — felelt az orvos türelmetlen hangon. Különbben édes kisasszony, ki kell önnek jelentenem, hogy én ezt az egész dolgot, kíméletesen mondva, többnek tartom, mint talány-szerűnek, mert házasságok között ilyen viszonytást, melynek következtében a nő majd elajúl és a gyermekek említésénél a férj halálra ijed öreg ember létemre még nem tapasztaltam. Természetesen az egészet nem értem, különben nem is tartozik rám! — tevé hozzá boszusan és távozni akart.

Emmi, és Ilona néhány percig egymásra néztek, aztán Emmi pajkos vonással rózsás ajkai körül, meghajította magát Belden előtt, egészen megváltozott, vidám hangon mondván:

— Szabad kérem, kedves orvos ur, hogy csak néhány percig magunk lehessünk. A legnagyobb tisztelettel vagyok az ön tudománya iránt, de a jelen esetben én előbb megfogom Honát gyógyítani mint ön. Meglássa, hogy esodát fogok művelni! — Ezt oly szeretetreméltó gyermekséggel monda, hogy Belden kibékülve nyujta neki kezét: „No jó, ilyen szép kartársnőben szívesen bízom, csak aztán jól végezze dolgot!”

Még egyet doktor ur! Az őrnagy ur iránt ne legyen túl szigorú, mert később megbánhatná,“ fenyegeti őt Emmi tréfás komolysággal és mindenek előtt, el ne árulja titlétemet. Alig esukodott be Belden után az ajtó, a két barátinő egymás karjába borult. Sirás és nevetés közt beszélté el Ilona a nap eseményeit a kedves, feledhetetlen társalgást és az ártatlannak látszó hazugság borzasztó következményeit . . . „Emmi, ments meg!” végzé a hosszú gyónást Ilona és kéro hangon tevé még hozzá: „Távolítsd el az őrnagyt, te okoztad az egész bajt, most tedd is azt jóvá. Aztán mindenek előtt, — mondá elfordulva, piruló arccal, — „világosítsd fel Rodiezot, mert az igazat megvallva, nem tudtam elviselni, ha ő félre ismerne engem.”

fiának kebelében. E részvét annál általánosabb. Fájalmunk annál mélyebb, mert Császári és Királyi Apostoli Felséged uralkodói bölcsességének méltó örököse, a tudomány jeles bajnoka, népeinek leendő atyja szállt vele a sír mélyére, magával vivén Felségednek és a királyné Ő Császári és Királyi Felségének, mint szülőknek, boldogságát, népeinek a jövőbe vetett hitét, reményét és bizodalmat.

Midőn e közös veszteség felett mely fájdalomknak s valódi részvétünknek hódoló kifejezést adunk, kérjük az életnek és halálnak örökös Urát, a mi édes mennyei Atyánkat, hogy a vigasztalás gyógyító balszam-cseppjeit hintesse a vérző sebekre s Felséged életét nyújtsa a lehető leg-ho-szabbra, hogy bölcs uralkodása alatt atyai szíve találjon gyógyírt népeinek hűségében, jog, igazság- és szabadságérzetének fejlődésében!

Hódoló tisztelettel hű alattvalói.

Rimaszombat, 1889. február 16.

Az egyesült prot. főgymnasium igazgató választmánya és tanári kara s ezek nevében:

Dapsy Vilmos. elnök.

Zachar Gusztáv. igazgató.

Bodor István. jegyző.

Gömörmege népoktatási állapota az 1887/8-ik tanévben.

Megyénk 169064 lélekből álló lakossága mellett összeraitott 28902 tanköteles gyermek. az előző évhez képest 551-el több s amannak 16,7 százalékkal szemből a lakosságunk 17,1 százalékat képezi. Ezzel megközelítjük ugyan az országos 17,2-ből álló átlagot, de még mindig messze állunk a 18 százaléktól, mennyi tanköteles az 1870. és 1880-ik évi országos összeírások alkalmával megyénkben találtatt. Kor- és nem szerint volt a tankötelesek közt 6—12 éves fi 10329, leány 10113 összesen 20442. 13—15 éves fi 4187, leány 4173 összesen 8460, vallás szerint 12006 római kath., 752 görög kath., 5556 helv. hitv., 9712 ág. hitv. és 876 mór. hitv. nyelv szerint 15061 magyar, 1094 német, 12747 tót. Elemi iskolába járt 9538 fiu, 9275 leány összesen 18813 vagyis a mindennapi tanköteleseknek 92,03 százaléka. Ismétlő-, ipar- és kereskedelmi iskolába járt 3962 fiu 3274 leány összesen 7236, az erre kötelezetteknek 86,46 százaléka, felső nép- és polgári iskolákba 176 fiu, 126 leány, gymnasiumba 446 fiu. — Összesen járt iskolába 26797 vagyis 92,71 százaléka.

1876. vagyis a közigazgatási bizottság szervezése óta emelkedett az iskolába járók száma 5319-el vagyis 24,77 százalékkal, a népoktatási törvény életbeléptétől pedig, a mikor az összes iskolába járók száma 15458-at tett, 11311-el, vagyis 73,17 százalékkal. Vallás szerint volt az iskolába járók között 10600 róm. kath., 735 gör. kath., 5293 ref., 9342 ev. és 827 mózes hitű. Anyanyelv szerint 13934 magyar, 1033 német, 11830 tót. Iskolába nem járt 394 fiu, 1711 leány, összesen 2105 vagyis 7,3 százaléka. — Legalább 8 hónapig járt iskolába 24293, kevesebb ideig 2504, 18325 tanuló mulasztott összesen 226418 félnapot, a mely a mulasztásból felmentett 221157, pénzbírsággal büntetett 1261. — Birságpénz gyanánt átadott az illető iskolázékeknek 173 fjt 50 kr., mely összeg nem áll arányban a sok mulasztással. A tanuláshoz szükséges könyvvél bírt 25509, nem bírt 1258 tanuló, a mindennapi tanfolyamból kiléptettek közül megtanult irni és olvasni 2711, csak olvasni 78 tanuló. A 281 önálló község közül bírt egy vagy több iskolával 253 míg

28 legfeljebb 3 kilométernyi távolságra község iskolázás tekintetében a szomszéd községbe csatlóva volt. Az iskolázás lehetősége meg volt tehát mindenütt s 7 banya és gyártelep is bír saját iskolával. A népoktatási tanintézetek szám 314, még pedig 1 állami, 16 községi, 101 róm. kath., 3 görög kath., 72 helv. hitv., 117 ág. hitv., 3 mózes hitű, 1 magán iskola, fokozatra nézve 309 elemi, 1 felső nyelv., 4 polgári iskola, még pedig vegyesen fiuk és leányok számára 291, tisztán fiiskola 11, leányiskola 12. Ezek mellett volt még 4 alsófokú kereskedelmi iskola, 8 iparos tanonc iskola, 7 ipartanmühely, 16 kisdudóvoda, 25 gyermekmenhely, 2 árvaház összesen tehát 376 tan- és nevelő-intézet. Ezen tanévben szerveztettek: a rosznyói kath. felső illetve polgári leányiskola, a nagyrozei óvoda, a rosznyói kath. árvaház, továbbá nyári óvodák: Gömör-Panyit, K. H. Hosszurét, K. H. Varallya, Abafala, Kövi, Sztárnya, Cseltó, F. Lehota Hanva, Hosszúszó, Királyi, Málé, N. Szlabos, Naprágy, Ochtina, Pelsőcz, Ardó, Ratkó, Rimaszécs, Rochfalva, Sajó-Keszi, Szentkirály, Sumjác, Tiba és Tornallya községekben összesen 27 intézet, míg megszűnt, illetve beleolvadt a likér-gyártelepi iskolába a likéri evang. népiskola. 1876 óta, 12 évi tanfelügyelői működés alatt szerveztett 16 elemi, 1 felső nép- és polgári, 8 iparos tanonc, 3 kereskedelmi iskola, 7 ipartanmühely, 8 rendes óvoda, 28 nyári óvoda, 2 árvaház, összesen 75 nyilvános tan- és nevelő-intézet, az 1868 ik év óta pedig 87 intézet, szervezés alatt volt a tanév végével s azóta meg is nyílt 4 iparos tanonciskola s több községben a gömörmegei magyar közművelődési egyesület által fölkelöltött lelkesedés következtében és támogatása mellett új nyári kisdudóvodák vannak keletkezésben. Tannyelv szerint volt a 314 népoktatási tanintézet közül 172 magyar, 49 tót, 4 német-magyar, 84 tót-magyar. A hatvankét szak- és nevelőintézetből volt 50 magyar, a többi tót és vegyes tannyelvű. A drabszói és ottliali iskolákat kivéve, hol a tanítóhelyetesek maguk sem tudtak magyarul, a magyar nyelv 47 nem magyar tannyelvű iskolában türehető eredménnyel tanítottat. A rendes tantárgyak esekély kivétellel minden iskolában tanítottak s nevezetesen a testgyakorlat is 253, a rajzolás 201, a női kézmunka 81, a faipar 45, szalmaipar 53, agyagmintázás 9, cartonage 1 iskolában. A tanulási eredmény általában kielégítő, azonban hol ugynevezett tanítóhelyetesek vagyis nem képezettek egyének vannak alkalmazva, kiknek száma ez évben is feltűnően magas, t. i. 65 volt, ott a tanítás igen hézagos s messze áll a minimális kívánalmaktól is. — Iskolai takarékpénztár volt 15 iskolánál. Ezekben 17 tanító vezetése alatt 447 tanuló 588 fjt 90 krt takarított meg. — A 314 elemi, felső nép- és polgári iskolában volt alkalmazva 309 rendes, 71 segédtanító, összesen 380. Ezek közül képezített 315, nem képezített 65 — 362 férfi, 18 nő, 8 lelkész. A magyar nyelvet bírja szóban és írásban teljesen 375, csak szóban 3, semmit sem tud 2. — Ez évben szerveztett egy új tanítói állomást. 1876 óta 41. 1868 óta 76, ide nem számítva a szakiskolák és kisdudóvodaiknál szervezett 13 önálló állomást. A tantermek száma 378-ról 387-re emelkedett, saját házában volt 307, bérhelyiségben 7 iskola. Ezekben volt 344 tanítói lakás, míg 36 tanító lakbért buzott. Új iskolaépület emeltek Simoniban a ref., Tornallyán a kath. iskolák számára. Az iskolák mellett volt 227 faiskola, 234 iskola-kert 232 torna- és játszótér. A felszerelés állott 491 iskolai falitábla, 39 szemléltető képgyűjtemény, 258 fali olvasótábla, 240 számológép, 264 Magyarország, 119 osztrák-magyar monarchia 204 Európa, 82 a föld öt része fali térkép, 129 földgömb, 141 természetrajzi, 115 természetani, 132 rajzmita fali tábla gyűjtemény, 126 tanítói, 114 iskolai, 57 népkönyvtárból. Ezenkívül volt még 230 kézi térkép, 14 községi, 156 gömörmegei térképe, 14 földrajzi atlasz, 89 fali, 9 domboru térkép, 7 tellurium, 1 földrajzi képgyűjtemény, 2 tört. képgyűjtemény, 49 természetrajzi képgyűjtemény, 30 természetani eszközgyűjtemény, 4 gypszmita, 5 régiséggyűjtemény, 1 iskolai, 1 megyei tanszermuzeum. Az elemi

— Bocsánat, — vágott Emmi beszédébe izgatottságtól remegve Rodicz, — elfeledtük magunkat bemutatni.

— Szükségtelen, mert Ilonától jövök, ő már megmondta nekem az önök neveit, az önét először, — fordult Rodiczhoz ingerkedő mosolylyal, — az ön neve még előttem tudatlan természet gyermeke előtt sem ismeretlen. Az ön azonban öröman ur, sajátos költői hangzása mellett is, ismeretlen volt előttem.

— Először? — kérdé, még mindig izgatottan Rodicz, — az Istenre kérem, ne izzón kegyetlen tréfát velem. — Kegyetlen tréfát! — ismétlé Emmi, — eszembe sines, mert abból, hogy Ilona nekem barátnőm, még nem következik, hogy csakugyan felesége a szegény, igazán megkínózott örnagnak, ki ma oly nehéz próbált állott ki! — mondá mosolyogva nézve az örnagy kiderült arcára, a ki lehajolt és lelkesülten csókoltá meg kezét.

— Egy szót sem értek! — mondá haragosan Rodicz, — nagyságtok itt nyugodtan csevegnek, míg én... — Mig ön ezt a szegény örnagyot a legkegyetlenebb férjnek tartja és engemet is kétségkívül örültnek hisz; de önnek bocsánatot kell kérni ünnepelesen, bocsánatot, mert tudja meg — s itt magasra felegyenesedett és kötekedő lassúsággal folytató — az ön barátnőm Elden Ilona — még leány!

— Még leány!? — kiáltá Rodicz boldogságtól ragyogó arccal, — még leány! — Nehány perzig mozdulatlanul állt, miutha nem tudná a váratlan boldog-ágot megérteni, aztán vonakodva kérdé: — De hogy tudott engem Ilona kisasszonyt úgy megcsalni?

— Csendesesen, csendesesen tanár ur! csak ne ijeljen megint előre, mint az örnagy ural szemből, Ilona ártatlan és eleget szenvedett már az én meggondolatlan tréfám miatt. Később mindent meggyónok, de előbb béküljön ki sajnálatra méltó áldozatával.

Szeretetre méltó előzékenységgel lépett Rodicz az örnagyhoz, megfogta mindkét kezét és őszintén kérte bocsánatát a szerencsétlen félreértés miatt.

— Kérem, kérem! — szabadkozott az örnagy, — nincs mit egymásnak megbocsátanunk, — mondá nevetve.

— De végre mégis, tudni szeretném én is! — vágott közbe a doktor egész szívéből, — de mivel nekem most az állomásra kell mennem, kérem mindnyájukat, maradjanak ma nálam, töltsük együtt az estét, akkor aztán nyugodtan megtudunk mindent, — inkább megengedem Elden kisasszonynak is, hogy köztünk legyen, ha megígéri, hogy nem fog sokat beszélni.

és felső nép polgári iskolák fenntartására befolyt 125672 fjt készpénzben, 78689 fjt terményben összesen 204361 fjt. Egyenként befolyt 566950 fjt becserként ingatlan vagyomból 34984 fjt, 242728 fjtnyi tőke után 13017 fjt kamat, 35234 fjt tandíj, 11301 fjt állami segély, 29709 községi, 72241 fjt egyházi segélyből és 7878 fjt vegyesekből. Ezen jövedelemből fordított: 135209 fjt a rendes tanítók, 15970 fjt a segédtanítók fizetésére. Fűtés, tisztogatásra 8650 fjt, taneszközökre 2737 fjt, szegény tanulók segélyezésére 1867, vásárlás, építkezés tőkésítésre 29199, összesen 204361 fjt. Egy rendes tanító átlagos fizetése 414 fjt, egy segédtanítóé 225 fjt; egy-egy iskola bekekerült átlag 650 fjtba. Az előző évekhez képest az emelkedés egy-egy iskolánál 8 fjt, az 1876. évi állapottal összehasonlítva, mikor egy-egy iskolára 236 fjt fordított az emelkedés 414 fjt vagyis 175 százaléka. — A 218 közigazgatási bizottsági számmal együtt elintéztém ezen év alatt 1738 ügydarabot. Hivatalos utra fordítottam 64 napot, mely idő alatt meglátogattam 107 intézetet.

Rimaszombatban, 1889. évi január hó 28-án.

Groó Vilmos s. k. kir. tanfelügyelő.

Duda János ev. lelkész temetése Nyústyán.

A két év előtt mintegy négyezer fjt költséggel renovált nyústyai ev. templom új oltárképe azon bibliai történetet ábrázolja, amint Jézus a háborgó tengert lesendesíti (Máté ev. VIII. v. 23—27.). A hajó körül bőszi hullámok tornyosulnak s minden pillanatban elnyeléssel fenyegetik, míg len felkel az Ur, megdorgálja a szeleket és a tengert és lön nagy esendesség.

Ez oltárképpel szemben folyó hó 16-én d. e. 10 órakor egy ravatal állott s rajta díszes koszorúktól borítva egy koporsó, melyben az enyészet nyelteső hullámai-val folytatott hosszas vívódás után, az Ur szavára szüntev nagy esendesség lön: miután néhai Duda János nyústyai ev. lelkész folyó hó 16-án hajnalban jobblétre szenderült.

Temezésére meglepően nagy és fényes közönség gyűlt össze. A templom minden elfoglalható részeeskéje, még a padok közötti tér is, egészen megtelt; de meglepő volt — ily vidéki helyen különösen — az urnók nagy száma, s a férfiak sorából feljegyezhető nevek: Fáy Gusztáv főispán, Ruthény Béla esp. felügyelő, Kubinyi Gusztáv főszolgabíró, Fáy Gyula, Kubinyi Kálmán, Lihán József r. kath. plebánus, Urszinyi Zsigmond, id. Gyürky Pál, Malatinszky Frigyes, Sölez Miksa, Adriányi Ernő, Benkár Pál, Terray Istvan s még számosan az értelmiséghez tartozók. Az esperesség lelkési karát, a funkenseken kívül Czéner Pál főesperes, Glaufl Pál rimaszombati, Bodiczky Mihály pongyeloki, Kemény Lajos osgyáni, Huvössy Lajos f-pokorágyi, Vansza János fűrészi lelkészek s Hoznek és Krizsán káplánok képviselték.

A temetési szertartás pont 10 órakor, a környékbeli egyházak tanítóiból alakult énekkar vezetése mellett felhangzott halotti énekkel kezdődött, mire Reguly Pál klenőzi lelkész-alesperes az oltári liturgiát végezte. A következett második ének után Liszkay János rimabrézói lelkész s esp. jegyző jelent meg a szöszéken és tartott gyászbeszédet magyar nyelven. Kiindult pedig azon gondolatából, hogy ámbár a megboldogult halálában csak egy régtől szorongó, bús sejtlem valósult meg, a szerető és részvevő szívekben mégis a veszteség fájó érzete dul, sajog. Erre II. Korint. 12. r. 9. verse alapján, a főtételül fölállított ezen kérdést: „Isten legbecesebb ajándéka, meg élet kinek elegetd?” — ekképen fejtette meg: „1. Annak, ki munka után pihenésre vár. — 2. Ki sorsa jobb fordulatára alig gondolhat már. — 3. Kit koporsójába a szeretet áldó karga zár.” — A szónoki hévvel s hatással elmondott kerekded beszéd folytatásaként, a megboldogult élet-rajzát olvasá fel, melyből ez adatok emelendők ki: Duda János született Ratkón 1821. április 19-én, tanulmányait

Az ajánlatot elfogadták. Emmi és az örnagy élénk vitába esztekedtek, mi közben Rodicz észrevétlenül a mellékszobába ment, hol Ilona még mindig ábrándozott.

A gyenge zajra, mit a belépő okozott, felrezzent és meglátva Rodiczot, örömtől ragyogó arccal akart felugrani, de Rodicz hirtelen letérdelt és gyöngéden megakadályozta, hogy felkeljen.

— Ilona, Ilona! — Ez volt minden, mit az erős férfi mondani tudott. Nehány perc múlva Ilona önkénynt borult keblére és a tulboldog tanár, kimondhatatlan boldogsággal csókoltá meg menyasszonya gyönyörű szeméit és eperajakát.

* * *

Este vidám társaság ült együtt az orvos asztalánál és jó kedvű beszélgetés közt költé el a szives házi aszszony izléses estebédjét.

Emmi, mint fő bűnös, oly jó kedvű humorral beszélt el az egész történetet és az örnagy anyai szellemmel egészíté ki beszédét, hogy a társaság ki ne fogyott a nevetésből.

„Természetesen nem is sejtém a tréfa rosz kimenetelét,” folytató elbeszélését, „de most már úgy látszik nincs mit megbánnom, mert végre is jó vége lesz.” és pajkos tekintettel nézett Ilonára, ki egészen el volt merülve Rodiczal való társalgásába, ki nem törődve senkivel maga körül, boldogan tartá Ilona kis kezét a magáéban.

„Ez ismét asszonyi logika,” mondá tréfásan Belden, „mert a vége jó, tehát minden jó és még el is bizhatja magát az illető. Önt legjobban sajnálom örnagy ur, mert ön járt legrosszabbul, az ön helyen én nem engedném ily könnyen elrabolni a félig tulajdonomná vált feleséget.”

„Ki tudja, mi történik,” felelt komolyan az örnagy, „ha... itt elakadt és zavarodottan nézett Emmire, de tekintetében sok kifejezés lehetett, mert Emmi hirtelenléstü szemét és igen sok igazítani valót lelt a sima abraszon.

„Ah! így vagyunk!” tréfált tovább a doktor, „sok szerencsét mindkét párnak,” így igazán jól végződött ez az eleinte érthetetlen történet!”

Belden jó kívánságát siker koronázta. Hat hét múlva két igen boldog házaspárral több volt a világ.

(Vége.)

Rozsnyón és Lőcsén elvégezvén, a rozsnói Markó-családnál nevelősködött, innen Ratkó Bisztróra, — majd nem sokára Nyústyára választott tanítóvá, mely minőségben itt 12 évet töltött, míg 1857-től ugyancsak a nyústyai ev. egyháznak közszertartó állt lelkészévé lett.

Most a gyülekezet elzengvén egy énekverset, Reguly Pál az oltár elé lép s tót nyelven, hetvenes életkorát feledtető ifjú bensőséggel s erőteljes csengő hangon mondja el Malakiás II. r. 6. versére alapított búcsúztató beszédét. Könyvezésben nyilvánult az általános hatás, midőn a papi hivatás sokoldalúsága s terhes voltának esetelése mellett, eleven színezéssel rámutatott azon szomorú sorsra, mely az elárult s családi boldogságának tüzhelyét elhagyni kényszerült papi családra vár. Kifejtvén, hogy a megboldogult halála mily nagy veszteséget képez az egyháza s a kesergő családra, elbucsuztatta őt egyenkint: nejétől sz. Kolbenthey Friderikától, kivel a legboldogabb házasságban 38 évet számlált, — két férjezett, két még hajdon leányától, s egy egyetemi b. hallgató fiától, nagyszámu rokonságától, egyháza és hivatásától, az őt kiválóan kegyelt Fáy főispáni családtól, tisztársai s barátaitól.

Véget érven a templomi gyász-szertartás, a megboldogult porhüvelyé a paplakig a lelkészek, onnan a temetőig a váltakozott egyháztagok, majd a temetőben ismét a lelkésztársak által hordozva tetten meg az utolsó utat. A sirnál Reguly Pál még egyszer megáldotta a hamvakat, azután lemélyedt a koporsó s mialatt kettős fedelére a göröngyök dübörögve hullottak, a lkéri gyártelep hatalmas gőzspája, az egész völgyet átható fájdalom mély hangjával a siri ének akkordjai közé vegyülve, épen a deket jelzé.

A megboldogult élete s működése, — amint az egyik szónok kifejezte — nem vetett tágabb körülményeket, de annál áldásosabb volt a saját egyháza s családja által képezett szűkebb körben. A hivatalában kifejtett hűség s mély vallásosság mellett, jellemének fővonása azon emberbaráti szeretet és szívósság volt, mely nélfogva ő sohasem bántott senkit, őt pedig szeretete mindenki.

Viraszkon siri álma felett a hű s kegyeletes emlékezet!

Közönség köréből.*

A helybeli kaszinónak mult hó végén tartott közgyűlésén a tagok méltó megbotrátkozással vették tudomásul azon sajnálatra méltó körülményt, hogy az olvasó teremből, főleg a politikai tartalmú napi lapok este 8 óra felé eltűnőnek a láthatárról. E lapok hasábjain is illette már megrovás azokat, kik az ily nemű jogtalan cselekményekből sportot űznek, — de úgy látszik hasztalanul, mert azóta már több ízben tapasztaltam, hogy e beteg ségben szenvedők valóban gyógyíthatlanok. E rövid közlemény során konstatálni kívánom, hogy a közgyűlés alkalmával hangoztatott megbotrátkozás falrahányt borsó volt, a mennyiben tanukkal igazolhatom, hogy már 15 este egymás után 8 óra tájban egyetlen politikai laphoz sem tudtam hozzá jutni. Lehetne-e erre valami jogorvoslatot találni...? Egy kaszinói tag.

Hírek és vegyesek.

Hymen. Megyénk köztisztelőben álló alispánjának Bornemisza Lászlónak leányát Annát eljegyezte: Marton János ügyvéd; és gömörmezei bizottsági tag. A széles körben ismert ifjú pár kötető frigye minden felé őszinte örömet kelt, mi azon szívből fakadó óhajtaban nyilvánul, hogy állandó utitársuk a boldogság legyen életpályájukon!

Az igazságügyminiszter a rimaszombati kir. törvényszékhez Rákosi Jenő József aranyos-maróthi törvényszéki aljegyzőt jegyzővé nevezte ki.

Kinevezés. A közmunka- és közlekedési miniszter Bodrogkőzy Árpád Lajost posta- és távirdu gyakoronokká nevezte ki.

Közgyűlés. A „Rimaszombati Iparos Segédek Önképző- és Segélyező-Egylete” ma, vasárnap (február 24.) d.-u. 3 órakor a városbaza tanácstermében rendezés évi közgyűlést tart, a melyhez a tagok és az egylet iránt érdeklődők meghívotnak.

A rimaszombati ált. ipartestület mához egy hétre (március 3-án), d. e. 9 órakor tartja első évi rendezés közgyűlést a „Három Rózsa” disztermében.

Királyi kegyelem. A király ő Felsége apai szívet ért legmélyebb gyász következtében élni kívánván, egész birodalmában egyedül neki adatott azon jogával, hogy kegyelmet oszthasson, a monarchia másik felében 191 bűnös egyének kegyelmezett meg, még pedig úgy, hogy a bűnösök közül 115 teljesen visszanyerte szabadságát. A magyar törvényhatóságok börtöneiben a királyi kegyelem legközelebb ki fog hirdettetni.

A helybeli illetékkiszabási hivatal államilag kinevezett hivatalnokai részére a pénzügyminiszterium megengedte, hogy beküldhessék nyilatkozataikat arra nézve, hogy mely törvényhatóság székhelyén óhajtanak végelesen megtelepedni.

A polgári olvasókör bálja, mely az országos gyász miatt szintén halasztást szenvedett, február 16-án folyt le. A „Rózsa” csinosan diszített tánctermében ép annyian jelentek meg, a mennyien elérhetnek úgy, hogy se túltömöttség, se üres hely ne maradjon. Rimaszombati polgárai e szépen rendezett bálra büszkék lehetnek, mert minden tekintetben fényesen sikerült. A fényezésnek nem vagyunk barátai, de a csinoságot szeretjük s a legnagyobb elismeréssel konstatáljuk, hogy a női közönség oly szép vegyületben mutatta be öltözködési ízlését, hogy ez a szemlélőt őszinte örömmel töltötte el. A négyeseket negyvenkét pár táncolta s a rá következő nemzeti táncot anyi verével ropogtatták, mintha ki akarták volna pótolni azt a tüntetést, melyet a lefolyt izgalmas napokban a város független polgárai elfelejtettek megtartani. Mert a táncba nem vegyülő idősebb közönség körében ez is szóba került, s nem lehetetlen, hogy a mulasztást ha addig nem fogja idejét mulni, helyrehozzák egy impozáns választói gyűlés keretén belül. Ezáltal azonban a fiatal párok jó kedvükkel tüntettek a különben nagyon rossz zene mellett. Szünóra alatt egy Rakottay-féle tortát is kisorsoltak. Mely a kedves sorsjagyárusnők buzgólkodása folytán 22 forintot jövedelmezett. A bevételből nemcsak

a kör könyvtára, hanem a Tompa-szobor is részesült 10 forintnyi összegben, mi a rendezőség nemes érzelétől tanuskodik.

Hatvani Károly, a miskolczi színház igazgatója. A városi tanácsához kérvényt adott be a Rózsa nagytermenek átengedése tárgyában, hol május 1-től kezdve színi előadásokat szándékozik rendezni társulatával. Szívesen látjuk, de mielőtt csakugyan körünkbe jönne, kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni azon körülményre, hogy az utóbbi évek alatt nálunk járt társulatok egytől egyig szomorú emlékekkel távoztak el körünkből. Itt bukkolt meg: Kövessi, Bacs, Bogyó, Bokodi. Színházlátogató közönségünk kevés s minden este ugyanaz.

A véderő javaslat 14 és 25. § aival szemben városunk független polgárai is nyilatkoznai óhajtanak. E czélból egy aláírási ív küldetett szét, melynek aláírói ma, vasárnap gyűlnek össze, annak megállapítása végett, hogy a választói polgárok minő alakban adjanak kifejezést azon véleményüknek, hogy a törvényjavaslat említett cikkelyei alkotmányunkon esorbát ejtenek. Kerületünk oly képviselőt küldött a diétára ki elveinél fogva a kormány törekvéseit támogatja a választók azonban szűkségesnek tartják képviselőjüknek tudtára adni, hogy a fenförgő kérdésben nem úgy gondolkoznak, mint a törvényjavaslat benyújtói s bár képviselőjükre pressiót gyakorolni nem óhajtanak, szabad véleményük nyilvánítását figyelmébe ajánlani kívánják. — Hogy az értekezlet mit határoz, még nem tudjuk, de nem lehetetlen, hogy ma vasárnap az ország többi városainak példájára Rimaszombati város polgárai is csatlakoznak az országos mozgalmához, s egy nagy választói gyűlés keretén belül az ország közvéleményét élénken foglalkoztató 25. § ellen fognak nyilatkoznai. A kibocsajtott aláírási íven városunk legtekintélyesebb polgárainak nevével olvastuk s van okunk hinni, hogy a demonstrációban Rimaszombati háromszáz ötven választója teljesen részt vesz.

Követésre méltó példa. A helybeli polgári olvasókör a kártya-szenvedély megadóztatására, helyiségeiben perselyeket állított fel, melyekbe minden tag, mielőtt kártyázni kezdene, két krajczárt dob. Elégge nem dicsérhető helyes intézkedés!

A tamásfali kisdudorvó intézet javára március 3-án a „Gondozóben” táncmulatság fog tartatni 40 kros belépti díj mellett.

Rosz hír. A tervbe vett s rövid idő alatt fogantatandó jánositezei gyalogjáró — szakértői nyilatkozatok szerint csak oly formán lesz kiépíthető, ha az egyetlenen fekvésű utca nivelláztatik. E művelet azt eredményezné, hogy az évtizedekkel ez előtt épült főgyűlési épület főbejáratát teljesen elvesztené. A mi ha megvalósulna, a főgyűlési épületet fenntartó testületet kellemetlen helyzetbe sodorná, nemcsak azért mert új bejáratról kellene gondoskodni, hanem azért is, hogy a terjedelmes épületnek földszintjét az ablakig felemelt járdá használhatanná tenné. Jó volna a dolgot úgy oldani meg, hogy a nagyon súlyos anyagi gondokkal küzdő intézet fejlődésében a járdá miatt ne hátráltsék.

Paraszt boszu. Egy helybeli kereskedésbe hétfőn beállított egy ga amvölgyi parasz ember, hogy szükségleteit bevásárolja. A kereskedő nem nagy reményeket követvén a paraszt erszényéhez, dőlőfősen kiáltott rá: „Nincs itt parasztnak való!” A szerény kinézésű, de bizonyára jó módú paraszttól föllángolt önérettel végig nézve a dőlőfős kereskedőt, szó nélkül ott hagyta s egy másik kereskedőhöz sietett, előre kezében lobogtatva két ropogós tizes bankót, hogy azt egy krajczárig elköltsé. S úgy lón. Parasztnak az előtte bizonyára jelentékeny összeget boszujából oly dolgokra költötte el, melyekre egyáltalán nem volt szüksége. Városunkban nincs oly kereskedés, melyben csak „urak számára” árulnának s kereskedőink bizonyára helytelenül cselekednek, midőn a pudli mögöl „rangoskodni” akarnak s mint a fenti példa mutatja, a rangkörös kereskedőnek nem volt haszna, a szegény paraszttal pedig önmagát károsítja meg.

Férfi szépségverseny lesz Bécsben f. hó 25-én. Négy díj lesz, melyekért versenyezhetnek: egy a legszebb terfi — egy a legszebb bajusz, — egy a legnagyobb orr — s egy a legkopaszabb fej részére. A juri nőkből fog állani. Az elmés verseny eszméje egy vendég-lős fejében fogalmazott meg.

Görgei mint politikus. E ezim alatt Hentaller Lajos nagyobb szabású tanulmányt írt, melyben kiadatlan kuffók és források alapján világítja meg Görgei Arthur-nak, a forradalmi idők emez érdekes alakjának politikai szereplését. A nagy nyolczadrét alakú mánka ára 1 frt 80 kr. Megrendelhető Hornyánszky Viktornál Budapesten f. évi március 31-ig.

Gara János összes műveinek 30., 31. és 32. ik füzete jelent meg a Málnér Vilmos kiadásában: e füzetek a költő műveinek 3 ik kötetét folytatják s apróbb elbeszéléseket tartalmaznak, melyeket Gara, mint a sajtó buzgó munkása a napi szükséglet fedezésére írogatott. Némelyik cikkekese — talányok, rejtett szók, humoros elmefuttatások — még ma is érdekes a szépirodalmi művek kedvelői előtt, literatus ember előtt pedig jó formán nélkülözhetetlen forrás a sajtó viszonyok ismeretére nézve. Egy-egy füzet ára 35 kr.

Meghívó.

Folyó évi március 3-ára kitűzött előadásunkat, — mi n t n a g y o b b s z a b á s u m u l t a s á g o t, — völgyünk társadalmának jelentékeny része iránt való regardból elhatalasztják, az előadás határidejét a szétküldendő színlapok fogják tudatni. — El nem mulaszthatja azonban társulatunk, hogy a jó kedvnek e nagy napján, farsang utolsó vasárnapján (március hó 3-án) a vendéglő nagy termében egy kedélyes, zenével, szavalattal és magánjátékkal összekötött zártkörű társas estélyt ne rendezzen, melyet mindenki, ki kedélyesen és feszély nélkül óhajt mulatni, örömmel keressen fel. Ez estélyre van szerencsénk meghívni.

De a mulatság közepette sem feleltünk meg társulatunk czéljáról: a jótékonyág gyakorlásáról, ez okból minden résztvevő belépti díjját 1 frtban állapította meg. A nagyörözei mükedvelő társulat elnöksége.

Nyilvános számadás. A „Rimaszombati polgári-olvasókör” folyó február hó 16-án megtartott táncmulatsága alkalmával bevétel volt 202 frt 50 kr. kiadás pedig 125 frt 84 kr. Tiszta nyereség 76 frt 66 kr.

Felülfizettek: Ifj. Sütő István 2 frt 20 kr. Steh Kálmán 1 frt 20 kr. Kovács József (János), Lőrinczy György, Éva János, Csordás János, Kerekes Lajos, Cseh János, Koryha Géza, Vályi Ferencz 1—1 frt, Molnár János, Nagy Károly, Rúber Vince, Zavadzky Ede 60—60 kr. Spuriusz József, Borsos Sándor, Hruska József, Rakottay Lajos, Majomy József, Rónai Gyula, Rudnai János, András László, Stolez Zsigmond, Bolka Pal 40—40 kr. Benyo Béla 50 kr. N. N. 30 kr. Lőkös István, Mihályi Lajos, Chászár Andor, Czikora Imre, Szabó János Kriston, Jakovetz Alajos, Kovács István, Szabó József mészáros, Hegedűs Armin, Martinovics Ferencz, Stolez Lajos, Jászai Erzsike, özv. Percz Józsefné, NN., NN., NN., NN., Adam N., Szalontai J., Tóth Lajos, Varga Lajos, Szabó József tanácsos, Vozáry Gyula, Csapó Lajos, Chászár István, özv. Mindszenti Bertáné, Mares Gyula, Braun József, Rásky István, Kohut Lajos, Rábely Miklós, NN., NN., NN., Kaszper J. Barna Imre, Kandra J., Bódi István, Kottas Rudolf, Törköly József, Schenk Ödön, dr. Veres Samu, dr. Tóth János Lengyel Samu, dr. Róssy Gyula, dr. Marikovszky István, Institorisz Endre, Schulhof J. Hecks Jakob, Szabó Károly, N. N. Lofesányi N., Simko Nándor, dr. Zehery István, Wikoukál Henrik 20—20 krt

A kegyes adakozók fogadják a nemes czél gyaratásáért őszinte köszönetünket.

A választmány megbízásából:

Ifj. Gasko János, jegyző.

Nyilvános nyugtázás. Folyó hó 17-én a jánosi-i dal- és olvasó-egylet által, a helybeli ref. iskola egyik tantermének helyreállítása czéljából rendezett táncmulatság alkalmával felülfizettek: Sárközy Gyula 3 frt, Pongrácz Ernő, Keszler Antal 2—2 frt, Ruszky Gyula 1 frt 60 kr., Borbély László 1 frt 50 kr., Török Sándor, Lenkey István, Mihalik Ilona egyenkint 1 frt 20 kr., Vályi kisasszonyok, özv. Györi Dánielné, Pongrácz Balint, báró Nyáry Sándor, báró Nyáry Sándorné, Fáy Gedeon, Losonczy Miklós presbiter 1—1 frt. Horváth Ignác 80 kr. Beeske Zsuzsika, Thalhammer Mariska, Tóth Mariska 60—60 krt. Nemessányi Terecz 50 kr., Vályi Pál, Nagy Lajos, Juhász István, István József, Varga József, Krausz Simon, Glänzer Heintz 20—20 kr. Szójka Lajos 40 kr. Varga Mária, Huszti Erzsébet 10—10 krt. — Összesen 25 frt 80 kr. — Fogadják a nemeslelkű adományozók a jótékony czél érdekében tanúsított áldozatkészségükért az egylet leghálásabb köszönetét. Samu István, pénztárnok.

Adományok a Tompa-szoborra.

Nagyöröze város közönsége 23 frt 80 kr. Pusztaszabadka 1 frt — kr. Dr. Marikovszky István 5 frt — kr. Vitás pénz — frt 20 kr. A rozsnói ág. ev. főgyűlés ifjúsága 30 frt 06 kr. Csizmadia bál jövedelméből 5 frt — kr. Összesen 65 frt 06 kr.

Stefan esok Károly nagyörözei polgármester ur lelkes felszólítása folytán a következők mozdíták elő adományokkal a nemes czél elérését: Nagyöröze városa 5 frt. Stefan esok Károly polgármester 1 frt. Kölesönös segélyszövetkezet 1 frt, Nandrássy Gusztáv 50 kr., Belicza Kálmán 40 kr., Csenka Béláné 50 kr., Halasi Gyula 40 kr., Dedinszky Gyula 50 kr., Matusch Endre 40 kr., Pétermann János 40 kr., Gaján Viktor 1 frt. Takarékpénztár 2 frt. Prékopa Károly 50 kr., Bárdosy Pál 40 kr., Barger Guidó 40 kr., N. N. 40 kr., Greiner Adél 50 kr., Szeesky Antal 40 kr., Molitörisz kir. járásbíró 40 kr., Esegly József 40 kr., özv. Vieszt Jánosné 40 kr., Tóth Endre 50 kr., Kohn Márkné 30 kr., Kubinyi Pál 40 kr., dr. Lovassy Sándor 50 kr., Mokus Károly 50 kr., Holub József 20 kr., Reusz L. 40 kr., Homola István 50 kr., Kardos I. 20 kr., N. N. 20 kr., Nagy 30 kr., Beliczay László 40 kr., Cseh S. 10 kr., Homola András 10 kr., Ferdinandy János 20 kr., Petermann Keresztély 10 kr., Hering Samu 50 kr., Liptay 50 kr., Cseh János 30 kr., Kohn Samu 30 kr., Chlebus György 20 kr., Damrély Pál 20 kr.

Felölös szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Eladó.

Rimaszombati határában a cserenesényi-ut mellett 1500 □ öl — részben bekerített és fásított — **belsőség**, továbbá ugyanazon tájon 3000 □ öl **szántó föld** szabad kézből eladó. — Értekezhetni Rimaszombatban Konyha Géza urral. 1—3

Üzlet eladás.

Jolsva r. t. városában a 45 év óta fenálló **Fabinyi Sámuel**-féle jóforgalmu vas- és fűszerkereskedés — haláleset folytán, — a tópiaczon fekvő emeletes lakház, raktárak, gazdasági épületek és kerttel együtt **szabad kézből örök áron eladó** — esetleg bérbe vehető. Bővebb felvilágosítással szolgál **özv. Fabinyi Sámuelné.** 1—3

* E rovat alatt közlötöknek sem tartalmáért sem alakjáért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

Eladó birtok.

A Kubinyi Gyula és neje tulajdonát tevő tothegymegi mintegy 650 osztályozott holdat tevő birtok szabad kézből eladó, — bővebb értesítést ad Molnár József ügyvéd Rimaszombatban. 1—3

Brindza- és Ostcepa-sajtost

fogad fel az 1889-ki nyári időnyre a lentjelzett uradalmai igazgatóság. — Ugyanehhez küldendők be — a fizetési igények felemlítésével — a bizonyítványokkal kellően felszerelt folyamodványok is. — A fejbirkái'omány 2700 db.

Schönborn-Buchheim gróf urad. igazgatósága Munkácsen.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a Rózsa-utcai 7-ik számú emeletes ház folyó 1889. évi május hó 1-től bérlé vehető — esetleg örök áron is eladó. A lakás tíz szoba és tíz más mellékhelyiségből (konyha, eselődshobák, kamarák, istállók stb.) és négy pinczéből áll. — Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Hirdetmény.

16. sz. — A nagyrozei kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Institórisz Endre** végrehajthatónak **Czikornyai Dániel** esodtomege végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 65 kr. tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrozei kir. járásbíró) területén lévő Jolsva város határában fekvő a Czikornyai Dániel esodtomegéhez tartozó jolsvai 2004. sztkben foglalt 3388. és 3390. hrsz. alatt ingatlanokra az árverést 333 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Jolsván a városhozatal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Nagy-Rőzén, 1889. évi jan. hó 5. napján. A nagyrozei kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság. **Molitorisz**, kir. bíró.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban egy nyolcz szoba, két konyha, kamra és pinczéből álló emeleti lakás — mely esetleg két lakásra is felosztható — folyó 1889. év május hó 1-étől bérlé vehető. — Értekezhetni **Samarjay János** tulajdonossal.

Hirdetmény.

8792. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rozsnyói kegyes alapítványok** végrehajthatónak **Kövesdy János** hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Melléte község határában fekvő a mellétei 116 sztkben foglalt 48. 79. 80. hrsz. alatti beltelekből és 68. sz. házból Kövesdy János fele részére 239 frt és a mellétei 69. sztkben foglalt A. 4—29. srsz. a. 2/3. urb. telekből és urbéri erdő s s legelő illetményből Kövesdy Jánost illető felerészére az árverést 906 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Melléte községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a mellétei 116. sz. telekjegyzőkönyvi birtokra 23 frt 90 krt és a mellétei 69. sz. telekjegyzőkönyvi birtokra 90 frt 60 krt kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi decz. hó 31. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telegkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Értesítés.

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy fűrészelt faanyagaim Rimaszombatban egyedül csak **ECKSTEIN FIESKO** ur fakeskedésében kaphatók.

KUHINKA GYULA,
gőzfűrészmű Szihllán.

Ezen hirdetés kapcsán bátorodom a n.-é. közönség és a t. birtokos osztály szives tudomására hozni, miszerint a szihllai gőzfűrész gyártmányain kívül a Coburg hercegi uradalom fagyártmányait, kiválóan pedig tisztán bárdolt épületfát — gerenda és szarufa, — zsindelet, valamint a gazdaszat terén szükségelt mindennemű szerszámfát is tartok állandóan raktáromon.

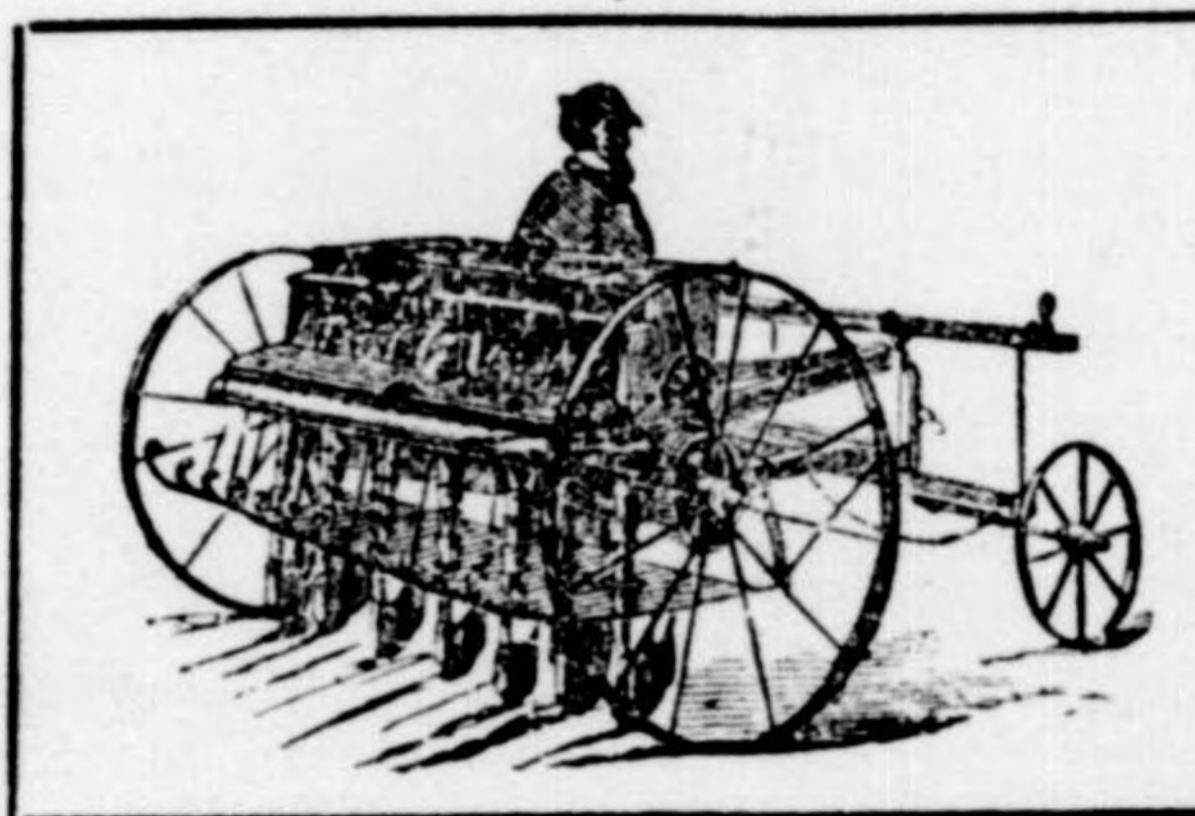
Mint hogy ezáltal azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a t. építendő közönség legnagyobb igényeinek is megfelelhetek, utalva a vevők által mindenkor tapasztalt szolid és pontos kiszolgálatra és jutányos árakra, bátor vagyok jól felszerelt raktáramat a n.-é. közönség szives pártfogásába ajánlani.

ECKSTEIN FIESKO,
fakeskedő.

Rimaszombat, a vasuti állomás közelében.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntödeje KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Szállitunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszyár- és malomberendezéseket, gőzgepeket és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. — Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

2—6 pontos átigazítását és javítását a legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Hirdetmény.

7694. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rozsnyói kegyes alapítványok** végrehajthatónak neh. Csak Flórián hagyatéka, végrehajtást szenvedő elleni 168 frt tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Uraj község határában fekvő az uraji 27. sztkben A. 1—15. sorsz. a. foglalt ingatlanokból Csak Flóriánt illető kilencz-huszd (9/20) rész jutalekára az árverést 1701 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius hó 13-ik napján d. e. 10 órakor Uraj községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 170 frt 10 krt kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi nov. hó 16. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telegkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

8222. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár és Kerekes Mihály** végrehajthatóknak **Kónya György** hagyatéka, illetve **Molnár István** végrehajtást szenvedő elleni 17 frt 70 kr. és 250 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Almágy község határában fekvő az almágyi 49. sz. tkben foglalt, előbb Kónya György, jelenleg Molnár István nevében álló 1/2 és Farabér János s neje Feher Julianna nevében 1/2 részben álló A. 1—10. sorsz. a. 1/6 urb. telekre, 33. sz. házra s urb. erdő- és legelő-illetményre az árverést 547 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 8-ik napján, délelőtti 10 órakor, Almágy községben, a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 54 frt 70 krt kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Rimaszombat, 1888. decz. hó 14. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telegkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Meghívás.

A Gömörmegyei Nép- és Iparbank részvényesei 1889. február hó 27-én d. e. 9 órakor a **Három Rozsa** vendéglő nagy termében tartandó

évi rendes közgyűlésre

ezenel meghivatnak.

T Á R G Y A K:

1. Igazgató- és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
3. Az osztalék megállapítása.
4. A felügyelő-bizottság és napibiztosok választása.
5. Alapszabályok módosítása.
6. Indítványok.

Rimaszombat, 1889. február 8.

3—3

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

8223. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajthatónak **Takács Jánosné** szül. **Jánosdeák Terézia** végrehajtást szenvedő elleni 19 frt 20 kr. illetékkövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Gömörpanyit község határában fekvő a gömörpanyiti 69. sztkben foglalt Takács Jánosné, Jánosdeák Terézia nevében álló 93. 94. 95. hrsz. beltelekre és 24. sz. házra az árverést 587 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius 26-ik napján d. e. 10 órakor Gömörpanyit községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 58 frt 70 krt kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi decz. 12-ik napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

8229. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tornallyai takarékpénztár** végrehajthatónak **Hunyák András** végrehajtást szenvedő elleni 84 frt tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Beretke község határában fekvő a bertkei 16. sztkben foglalt Hunyák András és József nevében álló 15. 53. 70. hrsz. beltelekre 11. 40. számú házra és urbéri erdő s legelő illetményre az árverést 396 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi márczius hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Beretke községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 39 frt 60 krt kézzpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Rimaszombatban, 1888. évi decz. hó 12. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.